

FAI:n kansainvälisen laskuvarjokomitean kokous 2—3.3. 1971

Komitean kokouksilla on oma mielenkiintonsa. Käyttökieliä on useita ja tulkintakieliä tavallisesti kaksi eli englanti ja ranska. Asioiden eteenpäinvientiä auttaisi paljon jos puhuttaisiin edes samasta aiheesta. Väliillä tuntuu kuin toinen toisistaan tarpeettomampia kohtia pönkitettäisiin esille yksinomaan omaksi riemuksi ja ehdottomasti ilman taroituksenmukaisuusyyttä. Päättöksiä tehdään arvakseltaan ja sattumoisin; mieleen tulee verkonpaikkaajan hokema: "Etsin, etsin enkä soisi löytäväni."

Näin nytkin. Löytyi toki jotakin, 23 maata oli myös esillä. Kuten. Laskuvarjohuileilun ME-tulosten kirjavuus ja monilukuisuus. Nykyinen noin 160 kpl erilaista maailmanennätystä todettiin epäkohdaksi, josta päästää helpotamaan asetettiin uljas komitea — kuinkas muuten — tähtäimenään noin 25 kpl ennätystä. Päälinjat vedettäisiin: naiset ja miehet; yö ja päivä; korkeus, tarkkuus ja tyylit. Suomalaisia kiinnostavin uudistus tulee tapahtumaan tarkkuushypyssä. Perättäisten nollatulosten luku on määräävä, jonka lisäksi otetaan huomioon seuraavan hypyn senttimäärä. — Jo oli aikakin ottaa suuntaa ennätysten viidakosta selvempiin maisemiin.

Edelliset menneen kesän MM-kisat saivat huomiota osakseen jugoslavialaisten järjestäjien kuin myös mukana olleiden kilpailijoiden taholta. Katsojia laskettiin yli 100.000, minkä on täytynyt ilahduttaa kassanhoitajaa. Tuomareiden toiminta sai arvostelua osakseen. Kokkeja soppaan ehdotettiin tulevaisuudessa 16 käytetty 11 sijasta — lääke sekkin. Nykyisten katselulaitteiden taso ei riitä — kunhan saisi sellaisiakin käyttöönsä Härmän harastajat. Outo ehdotus tuli järjestäjien taholta: tuulen ylärajaksi tarkkuushypyssä tulisi määrittää 5 m/sek nykyisen 7 m/sek sijasta. Vammoja satui kuuleman mukaan nimenomaan parhaiten valmistautuneille joukkueille. Oma kanta on kylläinen: tämä olisi tapa antaa tasoitusta eli harvennus lie meille vain eduksi eli opetuskoot tulessa hyppäämään muutkin.

1972 pidettävien seuraavien MM-kilpailuiden järjestäjiksi ei ilmoittautunut yhtään kukaan. Turkkilaiset olivat joskus ilmaisseet varomattoman sanan halustaan mutta loistivat nyt poissaolollaan. USA on valmis tutkimaan mahdollisuuksia ja Unkarikin astui lopulta vapaaehtoisen askeleen rivistä erilleen. Annettiin puheenjohtajalle valtuus lyödä kiinni ensimmäinen kunnan tarjous, joka saapuu postiluukusta. Ellei halukkaita vielääkään esiinny,

siirretään kisoja vuodelle tai kerrassaan vuodeksi 1974, joka Ranskan mielestä olisi aikaisin ja myös sopivin MM-ajankohta heidän järjestämäänsä. Viimeisimmäksi päätösajankohdaksi sekä vuotta 1972 että 1974 ajatellen todettiin seuraava kokous helmikuussa 1973.

Melkoisen palaverin jälkeen yhyttiin toisuus kilpailulajien määrässä ja laadussa: seuraaviin MM-kisoihin ei tule uusia lajeja mutta sitä seuraaviin kyllä. Läheisin uusi kilpailulajimahdollisuus on viestihyppy, jolloin värikkäitä kapuloita vaihtuu vapaan pudotuksen aikana kädestä käteen ja vilkkaasti sittenkin.

Äänestyksiä harrastettiin ahkerasti. Yksi kohte oli seuraavien MM-kisojen arvostelujärjestelmä. Koska lajeja ei muutettu, oli enemmistön mielipide, ettei myöskään pisteiden jakotapaan kosketa. Kanadan ehdotus henkilö- ja maakohtaisten pisteiden jakamiseksi yhteenlaskettujen sijalukujen perusteella ei mennyt lävitse Suomen tuesta huolimatta. Tappio oli kerrassaan 21—2.

Kaikkein katalin esiintullut ajatus oli kahden MM-kilpailun järjestäminen eli jääkiekon tapaan A- ja B-mestaruudet. Käsittely siirrettiin seuraavaan kokoukseen. Suomelle olisi ehdottoman epäedullista luokitua toiseen kategoriaan, jonka kilpailuja tuskin hevin järjestettäisiinkään nykyistenkin tarpeissa vastatulessa. Toisin sanoen: MM-kisoja pitää järjestää ja meidän niihin osallistua, mutta pitää tuiki varoa itse järjestäjäksi ilmoittautumista.

Ylen harvojen kiinnilyötyjen päätösten joukkoon sopi meidän ehdotuksemme: ranskalainen Pierre Lard sai FAI:n kultaisen laskuvarjokomitean. On ansioitakin: yli 4.500 hyppyä, ensimmäinen maailmanmestaruus, Ranskan Biscarossen laskuvarjojoukion pääopettaja ja tunnettu tuomari. Leonardo da Vincin nimelle omistettu kunniakirja valahti Espanjaan, kun löytyi mies joka on osallistunut kansainvälisen laskuvarjokomitean työhön 19 vuotta sen 20 vuotta kestäneen toiminnan aikana.

Tosi vuolassanaisen ja jopa ansaitu patistuksen sai kottulleen yksi suurista huolenaiheista: kansainvälisten taitohyppytuomareiden alimmat vaatimukset sekä toimintamuodot ja menettelytavat. Taas syntyi alakomiteoita, vallan kolme. Muutama näkökohta on aiheellista tuoda esille. Uusin tekninen parannus alalla on videolaitteiden käyttöönotto, joka tosin tarvitsee tuekseen nimenomaan hyvän tuomarin. Ranskalaiset olivat nauhoittaneet edellisten kisojen hyppyä ja todenneet jälkikäteen paljon turhia rangaisuspisteitä ja vääriä sormien läpi katsomisja. Taloudellisenä

rasituksena video on aika uhka: ranskalaiset laitteet maksanevat yli mk 60.000,— ja jotkut halvimmat muualla mk 10—15.000,— eli kunhan olisi niitä kunnan kiikareita edes ensin.

Ruotsissa on nykyisin kolme kansainvälistä tuomaria, meillä ei yhtään. Seuraavaan kokoukseen tulisi toimittaa pari perusteltua ehdotusta esimerkiksi Norra ja Side peruskiviksi. Tuomariseminaari tullaan ilmeisesti järjestämään ennen seuraavia MM-kilpailuja kunhan saadan kunnan ehdotus ohjelmaksi. Jo ensi kesänä lie nee mahdollisuus harjoitteluun Ranskan mestaruuskisoissa videolla, jos rahaa matkaan löytyy. Meikäläiset tuomarit ovat enemmän kuin tarpeen PM-kisoissa, jotka järjestetään ensi kesänä Ruotsin Karlsborgissa: tulopäivä 31.7. ja kilpailu 1—7.8.

Paljon muuta turhaa tuli esille. Kun ei koske Pohjan poikia Pan American Cup-kilpailu eikä mahdollinen MM-kilpailu yhdistetyssä alppi- ja laskuvarjolajeissa eikä vielä mahdolliset uudet maailmanennätykset yhteishypyssä. Jälkimmäisissä on viimeisin saavutus Amerikan malliin: 20 henkeä samassa tähdessä vapaan pudotuksen aikana. Tungaista taivaalla.

K. Laurila

FAI:N PURJELENTOKOMITEAN KOKOUS PARIISISSA

Kahdestakymmenestä neljästä maasta oli edustajat paikalla FAI:n purjelentokomitean tämän kevään kokouksessa Pariisissa 5.3. Esityslistan aloitti kausaus Marfan kilpailuihin. Kilpailut todettiin hyvin hoidetuiksi ja kaikin puolin onnistuneiksi. Kisat vietiin läpi sopuisasti, sillä kilpailun tuomariston ei tarvinnut kokoontua kertaakaan. Ainoa merkittävä puute kilpailujärjestelyssä todettiin olevan telexin puuttuminen ja tämänhän myös suomalaiset saattoivat todeta. Tietoja kisoista kun oli lähes mahdoton lähettää kotiin.

FAI:n purjelentosääntöjen täydentäminen oli seuraava asiakokonaisuus. Nämä säännöt saadaan nyt lopultakin julkaistuksi uusittuina eikä niitä tulla muuttamaan muutamaa vuoteen. Pääasiassa muutokset ovat sanontojen tarkistuksia, mutta on muutamia uudistuksia. Ensinnäkin mm-kilpailuluokat. Vuoden 1974 kisoissa lennetään vakioluokassa, avoimessa luokassa ja moottoripurjehtajaluokassa. Seuraavissa kisoissa ja niistä eteenpäin annetaan lisäksi avoimessa luokassa erikoispalkinto parhaalle lentäjälle, joka on lentänyt koneella, jonka karkiväli ei ylitä 19 metriä. FAI:n kuntosuusmerkkivaatimuksiin lisättiin erityisdiplomi kaikille yli 1 000 km purjekoneilla lentäneille piloteille.

Purjelentokilpailuiden piste-